

ધોળકા તાલુકાની ભૂગોળ.

(બીજા ધોરણના વિદ્યાર્થીઓ માટે)

લેખક:—

ગૌરીશંકર દેવશંકર વ્યાસ.

આસી. માસ્તર ધોળકા-મુખ્ય-સ્કૂલ.

આવૃત્તી પહેલી

પ્રકાશક

ગુલામઅલી મુલ્લાં સાદકઅલી.

બુકસેલર—સ્ટેશનર્સ

અન્ડ પેપર મરચન્ટ—ધોળકા બજાર

(સર્વ હક પ્રકાશકને સ્વાધીન છે)

૧૯૩૩

કિંમત ફક્ત બે આના.

ધી ન્યોર્થ પ્રેરેન્શન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ—ધોળકા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૭૩૮૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ દાંતકા લાલુડાની ભૂત્રેખ

વિષય ઝ/૪૫૨ : ૨૬૪ : ૨ : ૨૩૪૮૩૦૦૦૦

ધોળકા તાલુકાની ભૂગોળ.

(બીજી ધોરણના વિદ્યાર્થીઓ માટે)

લેખક :

ગોરીશંકર દેવશંકર વ્યાસ.

ગ્રાસી, માખનર ધોળકા-મુખ્ય-સ્કૂલ.

આવૃત્તી પહેલી

પ્રકાશક

ગુલામઅલી મુલ્લાં સાદકઅલી.

બુકસેલર—સ્ટેશન

એન્ડ પેપર મરચન્ટ ધોળકા બજાર

(સર્વ હક પ્રકાશકને સ્વાધીન છે.)

કિંમત ફક્ત બે આના

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ ૧૭૩૮૯
શિક્ષક બંધુઓને.
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

શિક્ષક બંધુઓને પુસ્તકનો અભાવ દુર
કરવાના આશયથી અલ્પ બુદ્ધિથી આજેખેલું
આ પુસ્તક આપ સર્વ સમક્ષ સાદર કરતાં
ગુણ થાઉં છું.

બીજા ધોરણના વિદ્યાર્થીઓને જેટલું પચાવી
શકાય તેટલું લખાણ આ પુસ્તકમાં સમાવવા
બનતો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે. જે કે લખવા
બેસીએ તો ઘણી બાબતો લખી શકાય પરંતુ
ધોરણનુસાર આટલુંજ ઉચીત ધાર્યું છે. છતાં
અમુક બાબતોની જરૂર નહોતી એવું કોઈને
લાગે તો તેમણે ઉપયોગી લખાણજ વાંચવું.

આપના તરફથી સુચના થએ ઘટતો ફેરફાર
કરીશ તો આશા છે કે આપ વધુ માર્ગ
દર્શક થશો.

તાલુકાનો નકશા ઘણી ઉતાવળ કરવા છતાં
આ પ્રતમાં આપી શકાયો નથી બીજી આવૃત્તિમાં
બનતા લગી હશે.

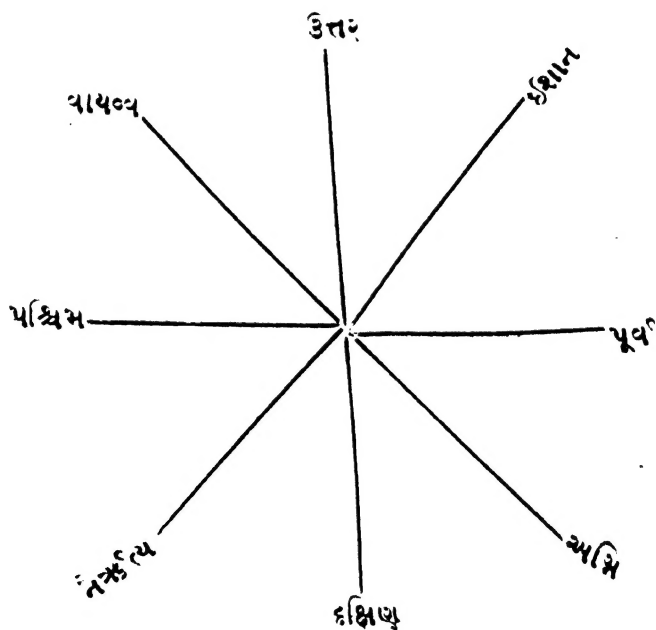
આ પુસ્તક રચવામાં મને મે. ચલોડા તાલુકા
સ્કુલ માસ્તર મગનલાલભાઈએ પોતાના કિમતી
સમયનો ભોગ આપી જે જે મદદ કરી છે તેને
માટે તેમનો હું ઋણી છું.

લેખક તરીકેના હોપને સંતોષ થટે.

વિક્રમાર્ક ૧૯૧૯
ફાદગુન શુકલ દિતિઆ
ધોળકા.
સને ૧૯૩૩ રેષુઆરી

હું હું આપના.
ગૌરીશંકર દેવશંકર વ્યાસ
આ. માસ્તર-મેઈન સ્કુલ.
ધોળકા.

દિશાઓનો નકશો.

દિશાઓની ઓળખ.

જે દિશામાં સુરજ ઉગે તે ઉગમણી કે પૂર્વ દિશા કહેવાય.

જે દિશામાં સુરજ આથમે તે આથમણી અથવા પશ્ચિમ દિશા કહેવાય.

પૂર્વ દિશા ભણી મોં કરી ઉભારહીએ તો જમણા હાથ ભણી દક્ષિણ અને ડાબા હાથ તરફ ઉત્તર દિશા કહેવાય છે.

નકશામાં દિશાઓની ઓળખ.

નકશામાં ઉત્તર ઉપરની બાજુ હોય છે.

દક્ષિણ નીચેની બાજુ હોય છે.

નકશા તરફ મોં કરી ઉભા રહીએ તો જમણા હાથ ભણી પૂર્વ અને ડાબા હાથ ભણી પશ્ચિમ દિશા હોય છે. ખૂણાઓ કઈ કઈ દિશાઓ વચ્ચે છે તે પાછળ આપેલા નકશા ઉપરથી સમજાશે.

(નકશો જમીન ઉપર પાથરી દિશાઓનું જ્ઞાન આપવું સુગમ થઈ પડશે) નકશામાં ઉત્તર ઉપરજ રાખવી એવી વિદ્વાનોએ પ્રથા રાખેલી છે. કારણ કે પૂર્વ દિશા કરતાં ઉત્તર (ઉત્તર ધ્રુવ ને લીધે) ઝટ નહીં કરી શકાય છે.

વાજ્યાઓ.

ભૂગોળ—ભૂ એટલે પૃથ્વી અને ગોળ એટલે ગોળો (પૃથ્વીના ગોળા ઉપરની હકીકત બતાવનારા પુસ્તકને ભૂગોળ વિદ્યાની ચોપડી કહે છે.

નકશો—માપ પ્રમાણે દોરેલું ભોંય તળીઆનું ચિત્ર.

તળાવ—ચારે બાજુ જમીન અને વચમાં પાણી તેને તળાવ કહે છે.

સરોવર—તળાવ ઘણું મોટું હોય તો સરોવર કહેવાય.

નદી—મીઠા પાણીનો પ્રવાહ પર્વત કે સરોવરમાંથી નીકળી નીચી જમીન ભણી વહીને દરીઆને મળે તેને નદી કહે છે.

પર્વત—જમીન વધીને ઉંચી થઈ હોય તેને ટેકરો કહે છે ટેકરો ઘણા ઉંચા ને મોટો હોય તો ડુંગર કહેવાય અને ડુંગર કરતાં વધારે ઉંચા ને મોટો હોય તેને પર્વત કહે છે.

દરીઓ—ખારા પાણીના મોટા જથાને—દરીઓ સાગર—કે સમુદ્ર કહે છે.

ગામ—ઘણા ઘરનો જથ્થો એક ઠેકાણે હોય તેને ગામ કહે છે.

શહેર—ગામ ઘણું મોટું હોય તો શહેર કહેવાય.

કસ્બો—જે ગામમાં મુસલમાનોની વસ્તી વધારે હોય તે ગામને કસ્બો કહે છે.

તાલુકો—ઘણાં ગામનાં જ્યાં જ્યાં મામલતદારને સોંપેલો હોય તેને તાલુકો કહે છે.

થાણું—લોકોના જન માલના રક્ષણને માટે સરકાર પોલીસો રાખે છે તેવા ચાર પાંચ કે તેથી ઓછા વચ્ચે પોલીસો અમુક ગામડાની દેખરેખ માટે એક ગામમાં રહે છે તેમની રહેવાની જગાને થાણું કહે છે.

તાલુકાના અમલદારો અને તેમનાં

કામકાજ

ગામના ઉપરીને મુખી અથવા પોલીસપંચલ કહે છે. દરેક ગામના મુખીને પોતાના ગામનું મહેસુલ વસુલ કરવામાં મદદગાર તરીકે તલાટી તથા મતાદાર હોય છે. મુખીના તાબામાં એ ત્રણ કે તેથી ઓછા વચ્ચે રાવણીઆ, જીવીદાર હોય છે.

તાલુકાના ઉપરીને મામલતદાર કે મેજસ્ટ્રેટ કહે છે. પોલીસોના ઉપરીને ફોજદાર કહે છે.

સરકારી જમીન ખેડુતો ખેડે છે તેના ભાડા પેટે સરકાર અમુક ઠરાવેલી રકમ દર વર્ષે લે છે તેને વીઘાટી કે મહેસુલ કહે છે.

મહેસુલના રૂપીઆની સાથે દર રૂપીએ એક આનો વધારે લે છે તેને લોકલફંડ કહે છે.

જમીનની માપણી કરનાર અમલદારને સર્વેયર કહે છે. તલાટીઓના કામ ઉપર દરેક ગામ ફરીને દેખરેખ રાખનાર અમલદારને સર્કલ ઇન્સ્પેક્ટર કહે છે.

લોકોની સુખાકારી જાળવવા માટે દરેક તાલુકામાં દવા-ખાનું હોય છે. તેના ઉપરીને ટાકતર સાહેબ કહે છે. કોઈ ઠેકાણે સરકારી મકાન રસ્તો-પુલ-ચોરા વગેરે બંધાવવા તથા રીપેર કરવાના કામ ઉપર દેખરેખ રાખનાર અમલદારને ઓવરસીઅર કહે છે.

તાલુકાના ઉપરીને મામલતદાર કહે છે. તેઓ સાદેખ મહેસુલનો હિસાબ રાખવો, તાલુકાની દેખરેખ રાખવી, તથા હુટદાટ અને મારામારીના કેસનો નિકાલ કરવો, વગેરે કામો કરે છે. તેમની કચેરીને રેવન્યુ કોર્ટ કહે છે. વેચણ ગીરો વગેરે ખતો નોંધવાનું કામ કરનાર અમલદારને સબરજીસ્ટ્રાર કહે છે.

મામલતદાર સાદેખને મદદ માટે કેટલાક કારકુનો તથા પટાવાળા પણ હોય છે.

લેણદેણની ફરીયાદો મુનસિફ નામના અધિકારી ચૂકવે છે. તેમને સદરઅમીન અથવા સબજજ પણ કહે છે. અને તેમની કચેરીને દિવાની કોર્ટ કહે છે. તેમની ખાસે પણ કેટલાક કારકુનો તથા ખેત્રીજો હોય છે.

આખા તાલુકાનું મહેસુલ તાલુકાની કચેરી (ધોળકા)માં આવે છે. ને ત્યાંથી જિલ્લા કોર્ટ (અમદાવાદ)માં મોકલે છે જે વર્ષે ત્રીઠોએ પાકને નુકશાન કયું હોય અથવા હીમ પડ્યું હોય અથવા વરસાદ ઓછો પડ્યો હોય ત્યારે મામલતદાર સાહેબ સરકારને લખીને મહેસુલ માફ કરાવે છે. અથવા અધું લેવરાવે છે.

ગરીબ જેડુતને સરકાર ખી ક્ષેવા અથવા ખેતી ખર્ચમાં વાપરવા પૈસા ધીરે છે તેને તગાવી કહે છે.

તાલુકાના ગામોમાંથી અમુક માણસોનું સરકાર મંડળ નીમે છે. તેમાં ૧૫ કે ૨૦ અથવા તેથી ઓછા વત્તા સભ્યો હોય છે તે મંડળને તાલુકા લોકલ બોર્ડ કમીટી કહે છે. તેમની મુદત ત્રણ વરસની હોય છે પછી નવા સભ્યો નિમાય છે. મહેસુલ સાથે લીધેલા લોકલ ફંડના પૈસા તે સભ્યો નિશાળો, કુવા, રસ્તા, ધર્મશાળા વગેરેના ખર્ચમાં વાપરે છે.

સરકારી ખાતાં

કેળવણીખાતું—નિશાળો ચલાવે છે. ને કેળવણી ઉપર દેખરેખ તથા સુધારા વધારા કરે છે નિશાળના ઉપરી હેડ માસ્તર હોય છે અને તેમના ઉપરી જિલ્લા ડેપુટી સાહેબ છે.

બાંધકામ ખાતું—સરકારી મકાનો, બહાર રસ્તા, કુવા, તળાવ નિશાળ વગેરે બંધાવે છે. તે કામ ઉપર દેખરેખ રાખનાર ઓવરસીયર કહેવાય છે.

ધરીગેશન ખાતું—સરકારી તળાવોમાંથી ખેડુતોને પાણી આપે છે અને તે બદલ એકરે આશરે ચાર રૂપીઆ સરકાર લે છે.

પોલીસ ખાતું—લોકોના જન માલનું રક્ષણ કરે છે

પોસ્ટ ખાતું—કાગળો એક ગામથી બીજે ગામ લઈ જાય છે ને લાવે છે. કેટલાક મોટા મોટા ગામોમાં પોસ્ટ ઓફિસો છે ને નાનાં ગામડાંઓમાં વીલેજ પોસ્ટમેન મારફત કાગળો પહોંચાડે છે.

સુખાકારી ખાતું—પોતાની ચેતના સુખને માટે સરકાર બહુ કાળજી રાખે છે જેથી દરેક તાલુકામાં દવા-ખાનું હોય છે તેમાંથી દરેકને મફત દવા મળે છે. તથા મરકી-ખેગ-કે કોલેરા વખતે ગામેગામ ફરીને પશુ દવા આપવામાં આવે છે.

મ્યુનીસીપાલીટી—જે ગામ મોટું હોય ત્યાં ગામના અમુક માણસોનું એક મંડળ સરકાર નીમે છે. તે માણસો ગામમાંથી ઘર દીઠ અમુક રકમ લે છે તેને સુધરાઈ વેરો કહે છે તે પૈસા ગામની અંદરના રસ્તા, નીશાળો, દવા-ખાનું બજાર વગેરે સાફ કરવાનું તથા સડકો ઉપર દીવા

કરાવવા વગેરેમાં વાપરે છે. સભ્યો (મેમ્બર્સ)માંથી એક સભ્યને પ્રેસીડન્ટ નીમે છે.

સેટલમેન્ટ ખાતું—તાલુકદારી ગામો ઉપર દેખરેખ રાખનાર એક અમલદાર છે તેમને સેટલમેન્ટ ઓફીસર કહે છે તેમને મદદ માટે કેટલાક કારકુનો પણ હોય છે.

સેનેટેરી બોર્ડ—નાની મ્યુનીસીપાલિટીને સેનેટેરી બોર્ડ કહે છે.

કસ્ટમ ખાતું—અક્ષિણ—ગાંજો—ચડસ-લાંગ વગેરે કેફી ચીજો સરકારી દેખરેખ નીચે તેમણે મુકરર કરેલા માણસોજ વેચે છે તે સંબંધી તપાસ તથા હિસાબ રાખનાર ખાતાને કસ્ટમ ખાતું કહે છે.

—સીમા—

ઉત્તરે—સાણુંદ તાલુકો.

દક્ષિણે—લાહર નદી ને ખંભાતનું રાજ્ય (સંસ્થાન)

પૂર્વે—સાખમતી નદી તથા માતર તાલુકો.

પશ્ચિમે—કાઠીઆવાડનું ઝાલાવાડ પરગણું.

નામ પડવાનું કારણ—આ તાલુકામાં ધોળકા ગામ મોટું છે. માટે ધોળકા તાલુકો કહેવાય છે

આ તાલુકાના ચાર ભાગ જુદા જુદા નામથી ઓળખાય છે.

આ તાલુકાની ઉત્તર બાજુએ ખાખરાના ઝાડ પુષ્કળ ઉગે છે તે તરફના ભાગને ખાખરીઉ કહે છે,

આ તાલુકાના દક્ષિણ ભાગને ભાલ કહે છે.

આ તાલુકાની પશ્ચિમે નળ નામનું મોટું સરોવર છે તેની આજુ બાજુના પ્રદેશને નળકંઠો કહે છે.

આ તાલુકાની પૂર્વ દિશાએ સાબરમતી નદી છે તેની આજુ બાજુના ભાગને સાબરકાંઠો કહે છે.

સરોવર—નળ નામનું સરોવર આ તાલુકાની પશ્ચિમે છે તેનો વિસ્તાર ૪૯ ચોરસ માઈલ છે પહેલાંના વખતમાં આ ઠેકાણે દરીયો હોવાનું કેટલાક ધારે છે. કારણ કે, સરોવરને તળીએ ખાર પુષ્કળ છે જેથી ચોમાસા પછી આ સરોવરનું પાણી ખાર થઈ જાય છે.

વળી આ સરોવરની આજુ બાજુ ઘાસ પુષ્કળ ઉગે છે તેને ખીડ કહે છે તેમાં ઘોડો ઢોર ચરાવે છે. આ ઘાસના મુળીયાંને ખીર કહે છે તેને (દુકાળના વખતમાં ગરીબ ઘોડો) કચરીને ઘોટ કાઢી અનાજના ઘોટ ભેગો ભેળવી ખાય છે. અહીં જંગલી જનવરોમાં સુવર-હરણ-રોઝ ન્હાર (વરૂ) તથા તળાવની અંદર જળકુકડી આડ નામના પક્ષીઓ હોય છે.

નદીઓ—સાબરમતી, ભાદર, ભોગાવો, ને ઓમકાર આ તાલુકાની પૂર્વ દિશાએ સાબરમતી નામની નદી

ઉત્તરથી દક્ષિણે વહે છે તે ખંભાતના અખાતને મળે છે ભાદર નદી કાઠિઆવાડમાંથી આવી આ તાલુકાની દક્ષિણે સાબરમતીને મળે છે.

ભોગાવો—કાઠિઆવાડમાંથી આવી ભાદરને મળે છે દરીઆની ભરતીનું પાણી આ નદીમાં ઘણું આવે સુધી આવે છે જેથી નદીને તળીએ તથા આગુ બાગુ કિનારે કાઢવ ઠરે છે. જેમાં ઉતરતાં ઘણા અન્નજ્યા લોકોએ જીવે ખોયા છે પણ કોઈ કોઈ જગાએ પથરા વગેરે નાંખી, જવા આવવાના રસ્તા બાંધ્યા છે. ચોમકાર-કાઠિઆવાડ-માંથી આવી લોલીઆ ગામની દક્ષિણે થોડે છેટે ભોગાવાને મળે છે. આ બંને નદીઓ ઉનાળો આવતા પહેલાંજ સુકાઈ જાય છે.

વહેળા—રોડ નામનો ૨૬ માઇલ લાંબો વહેળો સાણુંદ તાલુકામાંથી આ તાલુકામાં આવે છે તે કેસરંડી ને દુમાલીની વચ્ચેમાં છે. ચોમાસામાં આસપાસનું પાણી ભેગું થઈ નદીના રૂપમાં વહે છે.

(રામલપરનો વહેળો તથા શેળવો નામના નાના વહેળા પણ ભાલમાં છે) આ બધું પાણી નળ સરોવરની આસપાસ ફેલાઈ જાય છે ને કેટલુંક પાણી ભોગાવામાં પણ જાય છે.

જમીન.

કાળી— (ભાલમાં છે.)

ગોરાડુ— (પૂર્વ અને ઉત્તર ભાગમાં.)

ભાઠાની— (સાબરમતીની આબુ ખાબુ.)

કચારી— (નળ કંઠામાં)

જનાવરો—પર્વતોને ઘાડાં જંગલો નહિ હોવાથી આ તાલુકામાં સિંહ-વાઘ-રીંછ-ચિત્તા- જેવાં હિંસક પ્રાણીઓ નથી પણ રોઝ-સુવર-(ભૂંડ)-હરણ વડ્ (નાર) વાંદરાં, શિયાળ, લોકડી વગેરે જંગલી જનાવરો છે. ગાય, બળદ, ભેંસ, પાડા, ઘેટાં, બકરાં, ઘોડાં, ગધેડાં, વગેરે માણસોએ પાળેલાં છે.

પક્ષિઓ—ચકલી, કાગડા, પોપટ, મોર, કબુતર, તેતર વગેરે પક્ષિઓ છે.

લોકો—હિંદુ મુસલમાન, ખ્રિસ્તિ, બહોરા વગેરે છે. નળકંઠામાં પઢારીઆ નામના લોકો રહે છે.

ધંધો—મુખ્ય ધંધો ખેતીનો છે કેટલાંક ગામોમાં ગજી તથા બીજી જાડું સુતરાઉ કાપડ ઢેડ લોકો વણે છે. ધોલકામાં હક્ષિણી સાડીઓ વણાય છે.

આ તાલુકાના હક્ષિણ અને પશ્ચિમ ભાગમાં વરસમાં એકજ પાક થાય છે. કારણ કે કુવાઓનાં તેમજ તળાવોનાં સાધન નથી પણ ઉત્તર અને પૂર્વ ભાગમાં વરસમાં બે પાક પણ લે છે. કારણ કે તે તરફ ખેતરોમાં પાણી પાવા માટે કુવાઓ હોય છે.

ભાપા—ગુજરાતી છે.

ધર્મ—શૈવ, વૈષ્ણવ, રામાનંદી, સ્વામીનારાયણ, રાધા વલ્લભી, નાનકપંથી, કબીર વગેરે જુદા જુદા ધર્મો લોકો પાળે છે.

મુસલમાની ધર્મમાં સીયા ને મુન્ની એવા બે ભાગ છે.

સીયા—ઠંડોરાઓ પાળે છે.

મુન્ની—ખીજત બધા મુસલમાનો પાળે છે.

હવાપાણી—આ તાલુકો દરીઆથી છટે છે. તેથી તાપ અને ટાઢ વધારે પડે છે. ચોમાસામાં શરદીવાળી હવાને લીધે (ભાદરવામાં ને આસોમાં) તાવનો ઉપદ્રવ આ તાલુકાના કોઈ ભાગમાં વધારે હોય છે નદી કીનારાના ગામવાળા લોકો નદીનું પાણી પીએ છે જે ગામો નદીથી દુર છે ત્યાં કુવાના પાણી પીએ છે. અને કેટલાક ગામોમાં કુવા ખોદાવે છતાં ખારું પાણી નીકળે ત્યાંના લોકો તળાવનું પાણી પીએ છે પાણી ભરાઈ રહેવાને લીધે આ તાલુકામાં ચોમાસામાં મચ્છરો વધારે હોય છે.

ચોમાસામાં નળ સરોવરની આબુ બાબુ મચ્છરો બહુ થાય છે. તથા ઉનાળામાં ઉતેળીઆ તરફ ધુળ પુષ્કળ ઉડે છે. તથા ફેટલીક જગાંએ શિઆળામાં પણ મચ્છરો હોય

છે. જેથી લોકોમાં કહેવત છે કે, ઉનાળે ઉતેળીઆ શિ-
આળે સરસા ચોમાસે જાય કાળીવંશી તો જીવે જવડલા.

આ તાલુકામાં ત્રણ પ્રકારનાં ગામો છે.

ખાલસા, ઇનામી, ને તાલુકદારી.

ખાલસા—અંગ્રેજ સરકારના તાબામાં હોય તેવાં
ગામ ખાલસા કહેવાય.

તાલુકદારી—તાલુકદારને તાબે હોય તેવાં ગામને
તાલુકદારી ગામ કહે છે.

ઇનામી—ઇનામમાં અપાએલું હોય તે ઇનામી ગામ.

ખાલસા ગામો—ધોળકા, બાવળા, ચંડોડા, વાંસણા-
કેળીઆ, સરોડા, કાવીઠા, જલાલપુર, બદરખા, નાનોદરા,
વગેરે મુખ્ય છે બીજાં નાના ગામો પણ છે.

ઇનામી ગામો—કાદીપુર, વીરપુર, રાજપુર, લાંણા,
અરભેજ.

તાલુકદારી ગામો—કોડ, ગાંગડ, ઉતેળીઆ, એ
મુખ્ય છે બીજાં નાના પણ છે લગભગ ધોળકા તાલુકાનો
દક્ષિણ ભાગ આ જતના ગામોનો છે.

(વધારે દફતરીત છેલ્લે પાને છે)

થાણાવાળા ગામ—ધોળકા, ખાવળા, કોઠ, ચીતર-
વાડા, ને દેવધોલેરા.

રેલવે સ્ટેશન—ધોળકા, સાલજડા, ખાવળા, ગોધને-
શ્વર, કોઠ, અરણેજ, ગુંદી, લોલીઆ.

મુખ્ય નિપજ—ઘઉં, ચણાં, કપાસ, જીર, ખાજરી,
ડાંગર, જામ, દાડમ, શેરડી, સુઠં; મરચાં, કેળાં વગેરે.

ભાતમાં—ઘઉં ચણા ને કપાસ થાય છે.

નળકંઠામાં—ડાંગર પુષ્કળ થાય છે.

ધોળકા—જામ ને દાડમ થાય છે.

ચલોડા—દાડમ, કેળાં, મરચાં, વગેરે થાય છે.

વાસણા કેળીઆ—સુઠં શકરીઆં ને રતાળુ થાય છે.

બદરખા ને કાવીડા—કેળાં, મરચાં ને ગુંદા.

ભાયલા કોચરીઆ—ડાંગર વખણાય છે.

ખાવળા ને કેરાળા--નું ઘી. વખણાય છે.

રાજપુર જલાલપુર--ગોળ વખણાય છે.

જાણવા લાયક સ્થળો.

ધોળકા--આ તાલુકામાં મોટામાં મોટું ગામ છે વળી
અહીં મુસલમાનોની વસ્તી વધારે હોવાથી તેને કર્મો
કહે છે પહેલાના વખતમાં આ શહેરને ઘેરાટ નગરી કહેતા

આ ગામ જામ, દાડમ ને સુંઠના વહેપારનું મથક છે. વસ્તી આશરે ૧૨૦૦૦ બાર હજાર માણસની છે અહીં મલાવ, ખાનતળાવ, ખાન મસીદના ટ્રોડા, પાંડવની નિશાળ, ભીમનું રસોડું, મુસાફરી બંગલો, ટાવર વગેરે જોવા જેવાં છે.

મલાવ તળાવ ગ્રામ છે. પણ એક બાબત એ જરા વાંકું છે સીધરાજની મા મીનળ દેવીએ આ તળાવ બાંધાવ્યું હતું તળાવનો જે લાગ વાંકો છે તેને માટે એમ કહેવાય છે કે તે જગએ એક બાઈનો મહેલ હતો ઘણા પૈસા લઈ તે જગા આપવાનું કહ્યા છતાં તે બાઈએ આપ્યું નહીં અને કહ્યું કે તમે તળાવ બાંધીને તમારું નામ કાયમ રાખો છો તો જોડે મારું પણ નામ રહેશે અને તમારો ન્યાય વખણાશે આથી મીનળ દેવીએ તે જગા પોતે સત્તાવાળી હોવા છતાં લીધી નહીં અને તળાવનો તે લાગ વાંકો બાંધ્યો તે ઉપરથી કહેવત છે કે, ન્યાય જોવો હોય તો મલાવ તળાવ જુઓ. તળાવની વચમાં બેઠક છે ને ત્યાં જવા પૂલ બાંધેલો છે આ ગામમાં સ્વામીનારાયણનું મોટું મંદીર છે ત્યાં દર વર્ષે અષાઠ સુદી ૨ રથયાત્રાને દિવસે મેળો ભરાય છે વળી આ ગામથી અગ્નિ ખૂણામાં થોડે દુર અમેરીકાનું મિશન ખાતું છે. અને ગામમાં

ઇંગ્લાંડનું મિશન જાતુ છે. ઉપરનાં જન્મે જાતાંના મા-
ણસો ગામેગામ ફરીને લોકોમાં પોતાના ધર્મનો તથા
નીતિનો ઉપદેશ કરે છે. કેઇ નીરાધાર માણસ હોય તો
તેને આશ્રય આપી પોતાને ત્યાં ઉછેરે છે. તથા વિદ્યા
આપે છે કેટલાંક ગામડાંઓમાં તેઓ તરફથી નિશાળો પણ
ચાલે છે અમેરિકાના મિશનવાલા ધોળાં કપડાં પહેરે છે
અને ઇંગ્લાંડના મિશનવાળા લાલ કોટ (જેના ઉપર
“સુક્તિ ફાજ” એમ લખેલું હોય છે તે) પહેરે છે તથા
માથે ભગવું વસ્ત્ર ખાંધે છે.

આ કમ્પાની આબુખાબુ આમલીનાં ઝાડ ઘણાં હોવાથી.
અહીંના હવાપાણી નખળાં છે.

ખાવળા--આ ગામમાં કડવા પાટીદારોની વસ્તી
વધારે છે આ ગામ કપાસના વડેપારનું મથક છે.
ગામમાં કપાસ લોઢવાના ૩-૪-જીન છે વસ્તીના પ્રમાણમાં
આ ગામ ખીજ નંખરનું છે

ચલોડા--અહીં લેઉવા પાટીદારોની વસ્તી વધારે છે તેને
ઉંચા કુળવાન ગણાય છે અહીં પાણીને માટે બોરીંગ છે
તેમાંથી પુષ્કળ પાણી રાત દીવસ નીકળ્યા કરે છે આખા
ગુજરાતમાં આ બોરીંગ સારામાં સારું ગણાયું છે અહીંનાં
દાડમ ધોળકા ને અમદાવાદ જાય છે.

વૌઠા--સાત નદીઓના સંગમ ઉપર આવેલું હોઈ જત્રાનું ડેકાણું છે દર વર્ષે કાર્તિક સુદી ૧૫ મે મોટો મેળો ભરાય છે મેળો ત્રણ દીવસ (કાર્તિક સુદી-૧૪-૧૫ ને વદી ૧) રહે છે. નદીને જમણે કાંઠે મહાદેવનું અને ડાબે કાંઠે હનુમાનનું એમ બે દહેરાં છે મેળામાં ૨૦૦૦૦૦ બે લાખ માણસો ભેગા થાય છે ખરું જોતાં તો અહીં બેજ નદીઓ (સાબરમતી અને વાત્રક) ભેગી થાય છે પણ સાબરમતી અને હાથમતિ-મહીકાંઠા એજન્સીમાં અમનગર ગામ પાસે મળે છે અને માનુંમ મેશ્વો-ખારી શેઠી અને વાત્રક ખેડા જીલ્લામાં ભેગી થઈને આવે છે જેથી આ ડેકાણે સાત નદીઓનું પાણી ભેગું થયું ગણાય.

અરણેજ--આ ગામમાં ખુટ માતાનું મોટું દેવાલય છે

ચંડીસર--આ ૧ સાબરમતી નદી ઉપર આવેલું છે ચંડીનાથ મહાદેવનું દહેરું છે અહીં શ્રાવણ વદી ૦)) તથા ભાદરવા સુદી ૧૧ (જળ ઝીલણા અગીઆરસે) મેળો ભરાય છે.

ગણેશ ધોળકા--અહીં ગણપતિનું મોટું દેવાલય છે અને કહે છે કે પહેલાં અહીં લગી ધોલકા ગામની હદ હતી

સરગવાળા--આ ગામની નજીકમાં કાણાવાલા પથરો

છં. જેથી કેટલાકનું એમ ધારવું છે કે, પહેલાં ત્યારે કચ્છનો અખાત અને ખંભાતનો અખાત જોડાએલા હશે ત્યારે આ ગામ ખંદર હશે. અને તેથીજ અહીં વહાણોને લંગર કરવાના(ખાંધવાના)પત્થરોછે. (નળસરોવરના તળીઆની જમીન ખારવાળી છે અને તેનો વિસ્તાર જોતાં એમ લાગેછં કે, અહીં પહેલાં દરીઓ હોવોજ જોઈએ કાળે કરીને આબુઆબુ ની જમીન ઉંચી થઈ જવાથી દરીઓ ખસી ગયો અને વચ્ચેની નીચાણુ વાળી જગા સરોવર બની તે હાલનું નળસરોવર.)

પીસાવાડા—સૌથી ંહોરાઓનું જત્રાનું ધામ છે. પીસાવાડા, ધોળકા, કૌકા, રૂપાલ. એ ગામોમાં મુસલમાનોની વસ્તી વધારે છે.

આ તાલુકાના પશ્ચિમ ભાગમાં વરસાદ ઓછો હોવાથી તેમજ કુવા ખોદાવતાં ખારા પાણી નીકળવાથી વરસમાં એકજ પાક થાય છે અને લોકો ઘણે ભાગે આળસુ છે. પૂર્વ ભાગના લોકો મહેનતુ ને ખંતીલા છે. વળી ખેતરોમાં કુવાનાં સાધન હોવાથી વરસમાં બે પાક પણ લે છે. કેળવણી અને વેપાર રોજગારમાં આ તાલુકો ઘણોજ પછાત છે. હાલ ઘણાં ગામડાંઓમાં નિશાળો ઉઘડતી જાય છે. બધી મળીને ૫૦ કે ૫૫ સ્કુલો લોકલબોર્ડ તરફથી તથા ધોળકા મ્યુનિસિપાલિટીની ૫ તથા મિશન ખાંતાની પણ કેટલીક નિશાળો આ તાલુકામાં છે.

ધોલકા, બાવળા, ચલોડા, વાસણાકેલીઆ,
બદરબા, કોઠ, ગાંગડ, તથા ઉતેળીઆ.

ઉપરનાં આઠ ગામોમાં કન્યાશાળાઓ છે. જેથી લોકો દીકરીઓને ભણવાનો લાભ લેવા લાગ્યા છે. તાલુકદારી અને ઇનામી ગામોની ઉપજ તાલુકદારો તથા ઇનામદારો લે છે પણ તે ગામોનાં દિવાની તથા ફાજદારી કામના કેસો સરકારી કચેરીઓમાં આવે છે,

આ તાલુકામાં પાકી સડક એકે નથી પણ ધોળકાથી અમદાવાદ જવાની કાચી સડકો છે. તેમાં એક ધોળકાથી સાલજડા થઈ બાવળા થઈ અમદાવાદ જાય છે. અને બીજી ધોળકાથી વાસણાકેળીઆ થઈ સરોડા થઈ અમદાવાદ જાય છે. વળી એક સડક ધોળકાથી રામપુર થઈ સહીજ થઈ માંતર જાય છે. તથા એક સડક બાવળાથી ભાયલા થઈ ધંધુકા જાય છે.

આ તાલુકામાં રેલ્વેનો એકજ કાંટો છે. પણ કેટલાંક ગામોથી મોટા ગામો સાથે મોટરનો વહેવાર શરૂ થયો છે પણ ચોઆસામાં મોટરો ચાલી શકતી નથી જેથી ચોઆસામાં મુસાફરી અગવડ ભરેલી છે.

કોઠ ઠાકોર સાહેબના ગામો—કોઠ, કેસરગઢ, રૂપગઢ, કાલીઆ પરા, જવારજ, ગુંદી, બલદાણા, દેવડથલ, ભોળાદ, સરગવાળા, તથા વટામણ.

ગાંગડ ઠાકોર સાહેબના ગામો—ગાંગડ, બગોદરા, શિઆળ, રોઈકા, ભામસરા, ગુદાનું પંડે, કલ્યાણગઢ, કલ્યાણપર, બેગવા, ભુમલી. ભુરખી, ચીઆડા, તથા ઢેઢાલ.

ઉતેળીઆ ઠાકોર સાહેબના ગામો—ઉતેળીઆ, નાનીખોડ, તથા લોલીઆ.

ખીજ નાના તાલુકદારી ગામો—મોટીખોડ, મેટાલ, ધીંગડા, હુમાલી, છળાસર, મીઠાપર, (લીમડી-તાખાનું છે) ગાણેલ, તથા સમાણી.

તાલુકદાર લતીફખાનજી સરદાર મહંમદખાનજી સાહેબના ગામો—વારણા, નલોઈ, વીરડી, લગદાણા, તથા અમીપરા.

શેરજીમાખાનજી સાહેબનાં ગામો—નેસડા, રીંઝા તથા ચીતરવાડા.

શેરમીઆં સાહેબનાં પટાનાં ગામો—આદરોડા, કવલા, સાંકોડ, નાનોદરા, વાસણા નાનોદરા, દુરગી, મેણી, કેસરંડી, દેવધોલેરા, કાણેતર, તથા સરલા.

જલ્લાની સામાન્ય હકીકત.

પાંચ સાત કે તેથી ઓછા વત્તા તાલુકા મળીને એક જલ્લો થાય છે. જલ્લાના ઉપરીને કલેક્ટર સાહેબ કહે છે.

આપણા જલ્લાને અમદાવાદ જલ્લો કહે છે કારણ કે આ જલ્લામાં અમદાવાદ મોકું છે.

આ જલ્લાની જમીન સપાટ છે પણ પ્રાંતીજ તાલુકા ભણી ટેકરાં ટેકરીવાળી જમીન છે.

છ મોટા તાલુકા ને ૩ નાના તાલુકા મળી આ જલ્લો બનેલો છે.

સાબરમતી નદી મોટી છે બીજી નાની નદીઓ પણ છે.

સરખેજ ને ભડીઆદ મુસલમાનોની જત્રાનાં ઠેકાણા છે.

વૌઠા, ચંડીસર, ને ભીમનાથ હિન્દુઓની જત્રાનાં ઠેકાણા છે.

ખારાધોડામાં કુવાના પાણીથી મીઠું પકવવામાં આવે છે.

ધોધા બંદર છે તથા હવા ખાવાનું સ્થળ છે.

પ્રાંતીજમાં સાળુ બને છે.

સાણુંદની તમાકુ વખણાય છે.

અમદાવાદમાં ઘણી મીઠો છે. ને તેમાં સુતરાઉ તથા રેશમી કાપડ વણાય છે. વળી કસબનું કામ પણ અહીં થાયછે પીરાણા-વટવા-શાહ આલમ-વગેરે રોજી જોવા લાયક છે હાલ આપણા ઉપર મહારાજા પાંચમાં જયોજી રાજ્ય કરે છે.

સૂચના.

અમારી દુકાને તમામ જાતની નિશાળોમાં ચાલતી ચોપડીઓ જેવી કે, અંગ્રેજી ગુજરાતી ઉર્દુ અરબી અને દરેક જાતના નકશાઓ દેશી ચોપડીઓ તથા સ્ટેશનરીનો સામાન જેવો કે, પેનસીલો કુટો ખડીઆઓ પેનો સ્લેટો સ્ટ્રીલો કંપાસ બ્રોકમ કલર બ્રોકસ કવરો અને દરેક જાતની નોટ-બુકો એકસરસાઈઝ-બુકો વગેરે તથા દેશી અને વિલાયતી દવાઓ તેમજ દરેક જાતનો પેટોમેક્ષ બત્તીઓનો સામાન ડાયરીઓ કેલેન્ડર પંચાંગ કયાડ કંકાત્રીઓ ચોપડા વગેરે કીફાયત ભાવથી મળશે.

નિશાળોમાં ચાલતી ચોપડીઓમાં આદે કમીશન આપવામાં આવશે.

એક વખત પધારી ખાત્રી કરશોજી.

મળવાનું કેકાણું.

ગુલામઅલી મુલ્લાં સાદકઅલી.

બુકસેલર સ્ટેશનર્સ એન્ડ પેપર મરચન્ટ

ધાળકા તાલુકાનો ચાર રંગમાં ચિત્રેલો નકશો (જેમાં તાલુકાનાં બધાં ગામો આપેલાં છે તે) થોડા વખતમાં બહાર પડશે.

